

Nro. 51.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Junius 25-ik napján

BCU 1805-ik elztdobon, library Cluj

B é c s.

A' meghalt Gróf *Kinsky* helyébe, az Indzsinéri Kar Fő Direktorát *János* ő Fő Hertzegségét méltóztatott Felsőges Urunk a' Neustadtti Kadétok nevelő házának is Fő Direktorává nevezni, Oberster *Faber* urat pedig mint Vice-Direktort, ő Fő H. ge mellé rendelni.

„Mint hogy (így szoll egy mostanában kihirdetett Rendelésében az itt lévő Alsó Auszriai Országlószék) a' rendkívül való történetek egy hónapnak lefolyta alatt, a' tavalyi szűk termés miatt némely tartományokban uralkodó drágaságot, ezen Alsó Auszriában is igen igasságtalan mértékre hágtatták, és az ide való lakosokat is való-

E e e

ságos szükséggel fenyegették; és minthogy ezen történetek, egy részint a' gabonának előre való felvásároltatása, 's annak rakáson való tartása 's el nem adása által okoztattak: szükségellé tették azt, hogy ő F.ge Alsó Auftriára nézve is, az ilyen veszedelmes nyereséget vadászó kereskedők ellen kemény rendeléseket tétessen.

Parantsoltatik ezen Fels. Rendelésben egyebek között, hogy a' kiknek több gabonájok, t. i. buzajok, rozsok, árpajok és zabjok [van, mint sem a' mennyivel a' jövő Oktober' végéig házok szükségét béérhetnék, ide értvén a' jövő őszi vetésre szükséges magot is, azt 4 napok alatt hitelesen adják fel. Mind az, a' mit valaki fel nem ad, vagy eltitkol, elvétetik, és a' közönséges piatzon eladattatván, az árra annak adatik, a' ki azt bejelentette, ennek neve szorgalmatosan eltitkoltatván. A' fel nem adott 's következésképpen elvétett gabonának piatzi árra, t. i. a' buzának Bétsi mérője 6 forintra 30 krajtzárra, a' rozsnak mérője 6 f.ra határoztatik, annyira t. i. mint ugyan ezen gabonaneveket ő F.ge a' Kintstár' élésházai-ból a' Bétsi közönség' számára már jó időtől fogva adatta. Az ilyen elvétett árpát és zabot a' mi illeti, az elsőnek árra ezek közül 4 forintra, a' másodiknak 2 f.ra és 30 k.ra határoztatik. A' Kereskedők a' bévallott gabonát leg fellyebb Augustus' végéig mind az Alsó Aufriai piatzokra vinni tartoznak: a' mi pedig az olyan gazdákat illeti, a' kik nem tulajdon képpen való kereskedők, az az a' kik kereskedői jussal nem birnak, nem kényszerítettnek ugyan arra, hogy házi szükségüket fellyül haladó gabonájokat valamely meghatározott napig a' piatzra vigyék: hanem reméli az

Országlószék, hogy annak eladását ezek is az aratás' idején túl a' közönség' kárára nem halasztják. Az Alsó Aufriai életárusoknak csak az ezen Alsó Auftriában lévő piatzokra szabad vinni gabonájokat: a' nem kereskedő gabonatulajdonosok pedig eladhatják azt házaiknál is, de vagy csak ide való lakosoknak önnön szükségekre, vagy ide való, és privilegiumos kereskedőknek. Egy 'Sidónak is meg nem engedtetik Alsó Auftriában a' gabonával való kereskedés.

Olasz Ország.

Maylandból, Jun. 3-kán. Ő Csász. és Kir. Felsége, Minifereitől és az Ország' Nagytisztjaitól körülvétetve, a' nagy audientziás palotában megjelenván, a' Génuai Dozse a' Szenátus' köve- teivel egyetemben, a' Fő Czeremoniamester Segür által bévezetettek, 's Hertzeg Eugenius őket a' Császárnak bémutatta. A' Dozse ilyen belzédet intézett a' Császárhoz: — „

„Sire, mi a' te Cs. és K. F.ged' lábai elai- be a' Liguriai nép' kívánságát hozzuk. Ujjászül- vén F.ged ezen népet, az által elkötelezte magát, hogy azt szerentséffé teszi. Ő nem lehet szeren- tsés különben, hanem ha a' F.ged böltséffége ál- tal vezéreltetik, 's hatalma által védelmeztetik. A' körülöttünk történt változások által a' leg sze- rentséttlenebb maganosságba helyeztetődünk, és azok, parantsólva kényszeritettek bennünket arra, hogy Frantzia országgal, a' mellyet ditsőffégeddel elborítottál, egygyé legyünk. Ez az a' kívánság, Sire, a' melynek a' te Felséges kezeidbe való le- tétetése, ránk bízott, alázatosan kérvén F.gedet, hogy hallgattassunk meg. Az okok, a' mellyeken kívánságunk fundaltatott, bizonyságul szolgáljak

Europa előtt, hogy e' nem valamely külső befolyásnak munkája, hanem jelenvaló állapotunknak következése. Méltóztassál azon népack kívánságára figyelmezni, Sire, a' melly a' leg terhesebb időkben hűséggel víveltetett Frantzia országhoz; foglald birodalmadhoz azt a' Liguriát, a' melly első theatroma volt győzedelmeidnek, és első graditsfoga azon thronusnak, a' melyre minden polgári társaságoknak javokért felültél. Tégy oly szerentséssé bennünket, hogy alattvalóid lehessünk; engedelmesebb és hűségesebb alattvalói nem lesznek F.gednek, mint mi."

Ezen beszéd után által adta a' Dozse a' Génuai Szenátus' végzésit a' Császárnak, egy ládat pedig, a' mellyet két darabantok alig bírtak, 's a' melyben a' Liguriai Érsekek, Püspökök, Vikariusok, Kanonokok, Plebánusok, mindenemű Benefitziariusok, tengeri, katona, és polgári tisztek, a' Nemzeti Institutum és Universitások tagjai, 's végezetre a' Génuai várossa, a' 47 Kantonok, 's a' Liguriát tevő 705 közönségek' voksaikkal léiratott laifromok voltak, a' thronus' graditsása helyhezette.

A' Császár ekképpen felelt a' Dozse' beszédire: — „

„Dozse ur, 's a' Génuai Szenátus' és nép' küldöttjei, Követ urak!

„A' körülállások és önnön kívánságotok, éngemet tíz esztendőknék lefolytok alatt gyakran meghívtanak, hogy belső ügyesbajos dolgaitokban segéllőtök legyenek. En mindenkor békeliséget vittem hozzátok, és azon törekedtem, hogy meggyökereztethessem közöttetek azokat a' jóltévő princípiumokat, a' mellyek tsak egyedül adhatják

volna vizsgálja Országlószéketeknek az ő néhány századokig tartott fényességit. De nem sok idő telt-el, hogy magam magamat meggyőztem a' felől, hogy úgy, a' mint voltatok, magatokra hagyattatva, lehetetlenség volna valami atyáitokhoz méltó dolgot tselekednetek. Mindenek megváltoztak: a' tengeri törvény' ujj princípiumi, a' melyeket az Anglusok felvettek, 's a' melyeknek megismerésekre ok Europa nagyobb részét is elkötelezték; az a' bézárás (blokirozás) jussa, a' melly szerént ok, bézaratás' tulajdonságával nem bíró kikötőhelyeket, erősségeket, sőt egész partokat és vízhétfolyásokat is bézárhatnak, 's a' melly jus valósággal semmi nem egyéb, hanem a' nemzetek' kereskedése' tettések szerént való semmivételének jussa; végezetre az Afrikai Barbarusoknak napoként öregbedő hatalmök; mind ezek a' körülállások azt mutatják néktek, hogy függetlenségeteknek állapotjában minden másoktól el kell záródnotok. A' jövendő világ meg fogja nékem hálálni, hogy a' tengereket szabadokká akartam tenni, és az Afrikai Barbarusokat arra akartam késztetni, hogy ne hadakozzanak a' gyenge zászlók ellen, hanem éljenek honnyokban szántásvetés által, és mint betsületes emberek. Engemet ebben csak az emberiség' méltósága és boldogsága lelkesített. Az Amiensi Alkunak alkalmatosságával Anglia nem akart segítő társam lenni ezen jóltévő törekedésben. Az ólta egy szárazon lévő nagy Hatalmasság is hasonló idegenségét jelentette ezen dolog eránt. Ha magam egyedül akartam volna munkába veenni ezen igasságos dolgot, fegyverhez kellett volna folyamodnom: pedig nints jusom népem' vérének kionta-

tására különben, ha csak azt annak tulajdon java nem kívánnya. Attól a' szempillantattól fogva, hogy Europa meg nem nyerhette Angliától azt, hogy a' bészárás' jussa csak a' valósággal bészáratódo helyekre terjesztődjön ki; attól a' szempillantattól fogva, hogy a' gyenge Hatalmasságok zászlai, a' Barbarusok ragadozásaiknak kitétetve vannak: az ólta, nints független-ég a' tengeren; a' bölts emberek már akkor megövendöltek, azt, a' mi ma történik. Mih' lyett valamely kereskedő nemzet a' tengeren szabad nem lehet, szükség, hogy egy hatalmasabb zászló alá bortsássa magát. Én telyesítem a' ti kívánságotokat; az én nagy népemhez tsatóllak benneteket. Ez egy uj eszköz fog lenni nékem, arra, hogy hathatósabbá tesselem azt a' védelmet, a' mellyel hozzátok viseltetni örökké szerettem. Az én népem szeretettel fog fogadni benneteket. Ő tudja azt, hogy ti az ő seregeihez mindenkor barátsággal viseltetetek, és azokat mindenkor egész erőtök által segíteni kérték voltatok. Ennek felette kikötőhelyeket, és oly tengeri erőt is talál nállatok, a' mellyekre szüksége van, azért, hogy törvényes jussait azok ellen védelmezze, a' kik azoknak elnyomásokra törekűnek. Ti, a' kiknek vagyontok csak a' tenger és kikötőhelyeitek, az én népemmel egyesülvén, Izárazra is szert teszték. Egy zászlóra is találtek abban, a' mellyet én, akár melly igazságtalanok légyenek is az eilenség' kívánságai, minden tengeren, az ellenségnek minden borszuságtételitől, ragmo'ó'ásától (vizgálá'ától), megmentek, és a' bészárás' jussának minden elnyomásaitól megizabadítok, a' melly bészárás' jussát én csak az olyan helyekre nézve esmérem-meg,

a' mellyek valósággal bészárva (békerítettve) vannak, tengeren vagy vizen. Végezetre tökéletes bátorságot találtok ti ezen egygyesülésben azon gyalázatos rabfzolgaság ellen, a' mellyet én, önnön akaratom ellen engedek a' Barbarusok által némely gyengébb Hatalmasságokon elkövetetni, hanem, a' mellytől ellenben a' magam népemet mindenkor fogom védelmezni tudni. A' ti népetek azon tiszteletben, a' mellyel ő hozzá én eleitől fogva viselt ttem, 's azon atyai érzékenységben, a' mellyel hozzá ennekutánna viseltetni fogok, bizonyos kezefféget találhat, az eránt, hogy minden, a' mi néki javára szorgálhat, véghez fog vitetni. Uram Dozse, Uram Genuai nép' Szenátussa' küldöttjei! térjetez vizsgálta hazátokba: én kevés napok múlva meg fogok jelenni köztetek; és megpetsételem ott, azt a' egygyességet, a' mellyet az én népem és ti egygyütt könti fogtok. Azok a' forompók (határvámok) a' mellyek titeket a' száraz földtől elválasztanak, a' köz haszon végett eltöröltetnek, és a' dolgok természeti állapotjokra vizsgálta helyheztesednek. Polgáraitoknak a' ti előmbe terjesztetett kívánságotok alá iratott neveik, mind azokra az ellenvetésekre megfelelnek, a' mellyeket én ezen egygyesülés' dolgában tehetnék magam magamnak; ebben határozódik az az egész jus, a' mellyet én törvényesnek lenni esmérek. Midőn ezt tiszteletben tartatom, tsak annak a' kezeffégnek teszek eleget, a' mellyet én a' ti függetlenségéték eránt megigértém."

Genuából, Jun. 2-kán. A' mi eddig való Külső Ministerünk ilyen jelentés által tett hirt a' mi megfzünt Országglószékünkhöz rendeltetve vólt

Ausztriai Miniszternek Báró *Giusti* urnak, állapotunk' változása felől: — „

Excellēntziád azon idő alatt, a' mi ólta, mint a' Német Birodalom és Auszria Császárijának Követe és Minisztere, nállunk lakik, elegendően meggyőződhetet azon lehetetlenség felől, hogy a' Liguriai Respublika, azon körülállások között, a' mellyek közzé ötet az Europa ábrázatját elváltoztatott történetek helyhezítették, a' maga függetlenségét tovább fenntarthassa. Kereskedeünknök és kereskedő hajóinknak védelmezésekre igen gyengék lévén, nem csak zászlóinkat, hanem partjainkat is kitétetve lenni szemléltük a' Barbarusok ragadozásainknak; 's az alatt, hogy a' nagyobb Hatalmasságok önnön zászlóinknak tiszteletben való tartatásával megelégedtek, a' kissébbek szenvedni kéntelenítették a' keresztény nevezet' jellemzéségtől való boszszontatást. Ennekfelette már a' belső politziának fenntartatása is annyira elnehezedett vala nállunk, hogy egy tolvajkodó csoport, a' melly a' Fr. országot Liguriától elválasztó barlangok közzé vette-be magát, már egészen megrettentette vala a' szomszéd vidéki lakosokat. Más felőlről, sem uj alkotmányunkat meg nem akarta esmérni Anglia az Amiensi Kötés előtt folyt alkudozás alkalmatosságával, sem azon változását eddig való Konstituziönknak, a' melly szerént azt a' jus béli egyenlőséget béakartuk hozni, a' melly melly minden kereskedő nemzetek boldogságának egyedül való fundamentoma. Anglia minket arra kényszerített, hogy az ő Fr. országgal való minden hadakozásában részesüljünk; a' mi kereskedésünk az ő szüntelen való üldözéseinek áldozatjává vált. Minket a' szárazon mindenütt a' Fr. birodalom

veszen körül, és ha városunk a' kereskedésnek valamely árnyékát fenntarthatta, azt egyedül annak a' kedvezésnek köszönhetjük, a' mellyel a' Fr. Császár, Marfizia és Nizza városaiknak károkkal, hozzánk vífeltetett. Hanem attól tarthattunk, hogy Frantzia Ország is meg találja töllünk ezen kedvezélt tagadni, a' midőn az ő vámhatárai által vétetődven körül, minden föld, kereskedés, és tengeri erő nélkül, a' világon a' leg szerentsélembb nemzetté lennénk. Úgy is azon Dekretom által, a' melly Piemontot Fr. országgal egygyé tette, úgy mondván, minket is ahoz tsatolt, úgy-miat a' kik mindenestől fogva nem egyebet, hanem tsak Piemont' kikötőhelyét teszfzük. Ilyen környülállások között, oly közönséges és megegyező akaratumk által, a' melynek nintsen példája a' népek között, méltóvá kívantuk atyainkhoz tenni magunkat; 's minthogy zálónknak azon fényességét, a' mellyet más időkben megoltalmaztunk, most külömben tovább meg nem tarthattuk, arra határoztuk magunkat, hogy egy nagy nemzettel egygyé lévén, magunkat azon nagy Fejedelem törvényei alá vessük, a' ki minden időben szeretetet mutatott hozzánk, és minket védelmezésével megtisztelt. Mihelyest az a' Követtség, a' melly határozásunkat a' Császárhoz vízi, határainkon kívül lépik, mi azonnal úgy nézzük függetlenségünket, mint a' melly nintsen többé. Midőn mi Exc.ádat ezekről tudósítjuk, egyfersmind a' Német Birodalom és Austria Császárjához viseltető hálaadósságunkat is kinyilatkoztatjuk, a' mellyel sok ízbéli izolgataiért tartozunk ő F. gének, tartozó köteleltségünk szerént jelentvén egy úttal, hogy ez az az időpont, a' melly az Exc.ád' Követi

foglalatoságait a' Liguriai Respublikánál bérekefzti. Mi, a' Fr. birodalom alá adván magunkat, semmi nevedést nem okozunk az ő szárazon való hatalmának; a' mi népünk kitsiny, és nem hadakozó: kintstárunkat pedig csak nem fenéig kimerítik önnön partjainkra és egy felállítandó tengeri fegyveresházra kivántató költségeink. Hogy tengeri erejét a' Fr. biroda'omnak ez az egygyesülés neveli, az igaz: hanem hinnünk kell, hogy minden szárazon való Hatalmasságok előtt kedves dolgot tselekszünk ez által, minthogy ezzel oly állapotba helyheztetjük Fr. országot, hogy a' minden nemzetek ellenségivel és a' tengerek tyranussával annál hasznosabban verekedhessék. Szerentsém van lenni, &c. —

„*Roggiéri*, külső dolgokra ügyelő Szenátor.

Maylandból, Jun. 8-kán A' Császár maga nyitotta ki tegnap az Olasz országi Törvényhozó Gyűlés' tanácskozásait egész pompával, de a' melyről mostanában csak röviden jegyezhetjük-meg a' következő nevezetesebb környülállásokat: — A' thronust melyben a' Császár ült, az Udvar Naggyai és Ministerei vették körül. A' Törvényhozók egygyenként tették-le az eleikbe szabatott hitet. Az után Hertzeg Eugeniuft elő szollitván a' Czeremoniamester, ő is letette mint Olasz ország' *Vice-Királya*, az eleibe szabatott hitet, minekutána felállván, magát a' Császár előtt mélyen meghajtotta, egy asztalhoz, a' melly balra a' thronus' eleibe volt helyheztetve, leterdepelt, és kezét az azon lévő Evangeliumra tette volna. A' hit, a' melyet elmondott, ez: — „

„Ezkülszöm, hogy a' Konstituzióhoz hűséges és a' Császárhoz engedelmes leszek, 's hogy

a' rám bízott foglalatosságoknak folytatásoktól azon szempillantásban megszűnök, a' melyben azt a' Király parantsólni fogja, és a' rám bízott hatalmat annak általadom, a' ki arra kineveztetve leszen." — Azután egy hosszú beszédet mondott el a' Császár, a' melyről más alkalmatossággal bővebben fogunk emlékezni.

Genuából Jun. 8 kán. A' Dozse a' Szenatorokkal egyetemben vizsza érkezett ide Maylandból. Minden órán meg fog érkezni a' Fr. Belső Minister Champagnyi úr is. — A' Liguriai Respublika egy Cs. Dekretom szerént, három, úgy mint a' Savonai, Genuai, és Chiavari Departamentomokra fog felosztani, a' mellyek közzül mindeniknek egy Fő és egy Vice Præfektusja leszen, mint az egyéb Fr. Departamentomoknak. Minémü egyéb új intézetek fognak velle tétetödni, 's mennyiben telyesítetnek a' Szenátus által meghatározott egygyesülés' feltételei, p. o. hogy a' kikötőhely ennekutánna is szabad kikötőhelynek-megmaradjon, 's hogy a' volt Liguria, Fr. országnak egy különös magában fennálló részét tévén, magának különös Itéiöbirája legyen, &c, ezekről még most semmit többet nem tudhatunk. — A' Spezziai öböl, a' melyről azt tartják, hogy az Europai kikötőhelyek között a' leg szebb fekvéssel bír, némelyeknek reménségek szerént nem soká virágzó állapotra fog a' Napoleon országlása alatt lépni.

Tegnap 7 Linea hajót szemléltünk partjainktól nem meszre Napkelet felé evezni, de nem vehettük-fel, hogy mitsoda nemzet béliek legyenek. *Bonaparte Jeromos* még itt van, Tegnap reg-

gel kivezett-volt a' Pomona nevű Fregáton a' ten-
gerre: hanem estvére ismét vizsza jött.

Luccából olyan tudósítást vettünk; hogy e. h.
4-kén annak Szenátusa a' *Gonfalonier* (a' mely
annyit jelent ott; mint Genuában a' *Dozse* vagy
Helvetziában a' *Landamman*) előlülése alatt rend
kívül való ülést tartván, ilyen végzést hozott: —
„Kérni kell *Napoleon* ő Fégét, *Frantziák Császár-
ját* és *Olafz Ország' Királyát*, hogy mutassa azt
a' kegyelmét a' *Luccai Statushoz*, hogy annak
egy ujj Országlás' módját adván, bizza azt egy
Familiája béli *Hertzegre*, 's erőfittse meg azt ab-
ban, az afiszonyi nemet kiszorítván, annak fiú ma-
radékai között örökség szerént.“

Mantuából, Jun. 7-kén. Ide ilyen tudósítás
ékezett: — „A' Császár Jun. 9-kén oda hagyván
Maylandot, az nap' *Kremonába*, és 10-ikben *Bres-
ciába* érkezik. Ott tölt a' Lógerben három nap-
kat. 15-dikben érkezik *Veronába*, 17-ikben *Man-
tuába*, 20-ikban *Bononiába*, 23-ikban *Parmába*,
Innét kétség kívül *Genuának* veszi útját.“

Frantzia Ország.

Párisból Jun. 10-kén. A' *Moniteur* azokat
a' *Rendczimereket* számlálja mostanában elő, a'
mellyekkel vagy a' Császár ajándékozott meg uj-
jabban némely uralkodó Házakat, vagy pedig a'
mellyekkel ezek a' Császári udvart. Ezek, a' *Ba-
variai Vál. Fejedelem'* és a' *Portugalliai Régens'
Udvaraik*. Azok között, a' kiknek a' *Bavariai
Vál. Fejedelem* ilyen *Rendczimert* küldött, vannak
a' *Frantzia Udvarnál* magán a' Császáron kívül,
Massena, *Jourdan*, és *Soult Marschallok*.

A' *Maylandi* leg ujjabb levelek szerént, mint

Olasz ország' Királya is állított már fel *Első Nápoleon* egy Rendet, a' *Vas Korona Rendje* nevezet alatt, a' melly 3000 tagokból fog állani.

N é m e t O r s z á g.

Norimbergából Jun. 12-kén. A' Német Rend Nagymestere Antal ö Fő F.ge, e. h. 5 kén ide érkezén, fő rangjához illő tisztelettel fogadtatott. A' fogadóház előtt, a' melyben szállása volt, egy Kompánia katonaság állott. Más nap a' *Fürth* mellett lévő Pruszszus Lógerbe vette útját, a' hol akkor ebéden a' Királynállévén, megkülönböztetett szivefféggel fogadtatott. Még az nap estvére ismét vizsza érkezett ö Fő H.ge ide a' fellyebb mondott fogadóba, a' hova ugyanazon nap' költsönös látogatására jött a' Pruszszus Király, a' ki egy fél óra múlva megint vizsza tért a' Lógerbe, a' Fő Hertzeg pedig Theatroma ment. Jun. 9-kén vizsza indult ö Fő H.ge *Mergentheim*-ba, minekutánna addig, nappal a' Prusz. Lógernek 's egyéb itt lévő nevezetességeknek, estvénként pedig theatromunknak látogatásokkal mulatta volna magát. Minden tekintetben különös megkülönböztetéssel fogadtatott ö Fő H.ge a' Pruszszus K. F.gektől. Egygyik napon az által is megbizonyította a' Király azt, hogy a' Császári Fels. Ház egy ily fő méltóságú tagjának ott létét mely ragy-ra betsülje, hogy a' katonaságnak ilyen *parolat* adatott a' Lógerben: *II-ik Ferentz és Béts*; hirtétetvén a' felől a' Fő Hertzegnek.

M a g y a r O r s z á g.

A' Jászói várból, Kássa' főrnnyékiről, Jun. 12 kén. Imé könnyekbe avatott ajakkal jelentem, hogy e' vas estzendökben minden szerentséilenségünköl még

tsak egy maradott vala hátra ; de már ez is véletlenül beköszöntött hozzánk , a' midön ezen folyó 1805-ik Junius 5 kén délben 12 órakor , a' tűz olyan lábra kapott nállunk ; mellynek minden emberi igyekezettel is ellene állani lehetetlen vólt. Kettős lépéssel siettünk mi is Sz. falaink közzül szegény lakosinknak fedelmekre , de még is minden iparkodásunk gyengébb volt , mint sem a' már elhatalmazott rofznak elejét vehettük volna , végebe ment a' kár , ki kellett , és ugyan tsordultig ki kellett innunk a' keserüség' poharát. Egy gondatlan kovátsnak rongyolott műhelye okozta a' mi bokros nyovalyánkat , ettől rohantki az emelztő láng , mellyet a' szilaj szelek öfzvegombolygatván , ide , 's tova hánytak a' házaknak teteikre mind addig , míg dél után' más fél órárara nem találván már mibe harapjon a' torkos tűz. 171 házat felfalván (a' tsürotket ide nem értem) fok száz emberek' vérejtekkal keresett jófzágoknak véget vetett. — Tsak 51 ház mutattya hogy város volt itt ez előtt , a' többi épületeknek vagy tsak a' pufzta helyek maradt , vagy a' már meggörbedt szomorú fűfös falak borzaltyák a' néző' lelkét. —

Érzi ezt a' szörnyü esetet még a' barmunk is , a' melly ha rá esmer is az ő helyére , de tsak ugyan nem találja már ott sem eledelét , sem nyugalmát. Boldog Ifjen ! — pedig e' lakosok közzül némelleyek már ez előtt 2 esztendővel kiadták a' dézmát , sőt a' mi fájdalmasabb , 8 esztendők előtt is , e' most földhöz verettettek közzül 95-en ugyan ezen szereztélenséget tellyes mértékbe kóstolták. A' honnét könnyü elgondolni mennyire

megsokasodott (e' külömben is felette mostoha üdöben) nyomorult lakosinknak száma. — Sírnak az ártatlan kisdedek, — jajgatnak az árvák, könyhullatással elegyítik ételeket, és italokat az özvegyek, mert azok is, a' kik eddig másokon könyörültek, most ugyan csak a' földhöz verettek, még csak az a' vigasztalások sem maradt meg e' Ize-gény Jászaiaknak, hogy kerti fájoknak gyümölcsötskéjekre bizakodhatnának, ezt is még 'sengé-jében felfalta a' nyalánk tűz.

Mennyire megy a' kár, mennyin lettek olyanok, hogy csak a' két szemek maradt (az is talám csak azért) hogy e' városnak szörnyű romlását holtig sirathassa, ezeknek számát nem tudhatom.

De a' mi mindennél legkeservesebb, oda van, jaj! oda van a' mi drága kintsünk a' Templom, a' hol sok száz esztendőktől fogva könyörögtek a' hívek, hamuvá lett az Isten' háza, e' Sz. Sionra is rá eresztette fujtóló karját az Ur, gyáfszol a' ke-rités, pulzta a' Templom, minden kapui elromlottak, csak a' köfalai állanak azon Sz. helynek, a' melly több mint 500 esztendőktől fogva, mind eddig mindenféle szerentsétlenségeket nem csak ki-állott, de gyakran sokaknak menedék helyül is szolgált, lehullottak, 's porba hevernek igen régi, és drága harangjaink, ablakinak üvégei semálhaták ki az ítéletet, ezek is öfzve olvadtak, megmerevedett az óra mutató, még most is, midőn e' folyó hónap 9-dikén ezeket sirva irom, ég a' hozzá férhetetlen Toronyba a' tűz, egy szóval nints semmije e' nyomorult népnek, minden nélkül maradt, — Megnyúgfszunk mindazáltal az Istennek

akarattyan, imádjuk a' minket méltán sujtoló kez-
zet, hiszszük hogy az ő itéleti végére mehetetlenek,
és tudjuk hogy ő az, a' ki a' keserüből is édeft
hozhat ki, azért reménységünket benne helyhez-
tétvén, az ő vigasztalását várjuk.

Harmadizori Hiradás.

A' kinek három száz vagy kevesebb, két vagy
három esztendő, egészséges, eladni való nyöstén
Juhai vannak: azt, hogy hol legyen, és párjának
mi az ára, a' Szala Vármegyében Tsáktornyan
lévő Posta Mester urnak megírni, 's ha lehet gyap-
jából egy kevés mufrát is levelébe zárni, neter-
helteffék.

Harmadizori Jelentés.

Mélt. Gróf Amade Ferencz Urnak Szeniczi
Jószágában, nevezetesen a' Nagy Szombathból
Holicsra menő útban lévő Szurovini Majorjában,
a' Holicsi nyájból, és egyéb leg jobb fajtaból szár-
mazott 2 — és 3 esztendő selyem kosok vagy-
nak naponként el-adók, egy egy 100 forinton. Az
érdemes vevők, kik a' selyem birka szaporításban
gyönyörködnek, jelenthetik ez eránt magokat a'
Szeniczi Tisztartónál *Strisch Györgynél*.

Másodizori Hiradás.

Mely által a' velem levelező Uraságoknak
tudtokra adom, hogy én Tek. Nemes Neograd
Vármegye' első Fizikuflává tétettettem és Szécsény
városában lakom: melyre nézve a' nékem szolló
levelek a' Szakáli leg közelébb lévő posta-státzió
felé igazittassanak *Szécsénybe*. — „

„*Keliny Amade.*